

KECSKEMÉTI LAPOK.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

<p>Előfizetési díj: Egész évre 5 frt., félévre 2 frt. 50 kr., negyedévre 1 frt. 50 kr.</p> <p>Az előfizetés az év folytán minden hónapban megkezdhető.</p>	<p>Megjelen hetenként egyszer, VASÁRNAP.</p> <p>Az előfizetési pénzek, úgy a hirdetések is „Tóth László könyvnyomdájának” czimzandók.</p>	<p>Szerkesztő- és kiadó-hivatal: BUDAI-NAGY-ÚTCZA 184. SZÁM.</p> <p>E lap úgy szellemi, mint anyagi részét illető minden küldemény a szerkesztő- és kiadó-hivatalhoz intézendő.</p>	<p>Hirdetési díj: 3 hasábos petit sor egyszeri hirdetésnél 5 kr., többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknel árleengedés adatik.</p> <p>Bélyegdíj minden beigtatásért 30 kr.</p>
---	---	---	---

Lótenyésztésünk érdekében.

(Ajálva a Kecskemét-vidéki Gazdasági Egyesület s a gazdák figyelmébe.)

II.

Ha gazdáink lóállományát megfigyeljük, okvetlenül azon meggyőződésre jutunk, hogy a lótenyésztés okszerű elvei még nálunk nem találtak hazát. Ha végig tekintünk a közlegelőkön szervezni szokott méneseinken, hol a jószág a természetre bizatva minden nagyobb gondozás, ápolás nélkül nő fel, önkénytelenül azt a kérdést tesszük fel magunknak, mi okozza gazdaközönségünk mostohaságát lóállománya irányában, hogy azt ápolni, fajositani nem iparkodik? gazdasági céljainak talán teljesen megfelel az a minőségű is, melylyel jelenleg rendelkezik?

Ez utóbbit határozottan kétségbe vonjuk, mert a lótenyésztésnek szerintünk a gazdaságban kettős célja van. Igavonásra alkalmas lovat producálni a gazda saját szükségletének kielégítésére, ez az első cél — a jószágban egy tartaléktőkét teremteni, mely szükség esetén pénzzé változtatva elárúsítás által alkalmat nyújt arra, hogy terméketlen években magát a gazda kiségitse — ez a második cél.

A közlegelőkön kin levő ménések lóállományát ha a mult években megfigyeltük, mondhatjuk-e, hogy az az érintett célokra megfelel? Nem. Igavonásra csak az a ló lehet alkalmas, mely kifejlett erős izmokkal bír, már pedig, hogy a ménesekre kihajtott 14 markos lovak, melynek legnagyobb része elsatnyult, elcsenevészedett, teljesen kifejlett erős izmú lenne, ki állithatná jó lélekkel? s hogy az ilyen lóállomány kellő tartaléktőkét képezhetne, azt is határozottan tagadjuk, mert olyan jószág, mely már elsatnyult voltánál fogva igavonásra képtelen nem képesített, vásárlóképességet csak igen szerény körben bírhat s azoknak eladásából vajmi sovány összegecskét képes kiteremteni a gazda.

De ha ezeknek nem, akkor melyik azon gazdasági cél, melynek a mi lótenyésztésünk megfelel? A válaszszaal tisztában vagyunk. Ez abból áll, hogy a kecskeméti gazdát viszonyai utalják arra, hogy lóállományára nem fordít kellő gondot s neki lóállománya nem csupán azért van szüksége, hogy magának igavonásra alkalmas úgynevezett „kocsis“-lova neveljen, hogy abban egy tekintélyes tartaléktőkét képezzen, hanem főleg azért, hogy legyen a mivel gabonáját kinyomtassa. Az előbbi célok mellékesek, az utolsó a főcél, a melynél arra fektetendő a súlypont, hogy a lóállomány viszonylag csekély kiadásokkal, vagyis rosszabb takarmány- s költséget kimélő kevesebb gondozással fenttartható legyen, mert hiszen a kecskeméti gazdák lóállománya a jelenlegi számban mennyi jó takarmányt, mennyi gondozás, ápolás körüli fáradságot, mennyi munkát és tőkeerőt tétélezne fel, ha az nemcsak s főleg a nyomtatásra használtatni

célozthatnák, hanem egyéb cél elérésére is súly fektetnénk.

Az már magában véve hiba, hogy jóminőségű s kellő mennyiségű takarmány beszerzése aggodalmat okoz a gazdának s az bizony igaz, hogy jó s kellő mennyiségű takarmány hiányában bajos jóminőségű faj-jószágot tenyészteni, elismerjük azt is, hogy a lótenyésztés, mely az általunk érintett célt tartja szem előtt, sok tőkét igényel, mert zord időjárás alkalmával a szárnyék és fedetlen aklok nem igen nyujtanak kellő védelmet hideg és eső ellen s így rendszeres istállók volnának e célra építendőek mindegyik gazdaságban, mi természetesen sok tőkét igényelne.

Általános nézet ma nálunk, hogy az istállózással foganatosított lótenyésztés nem fizeti ki magát s istállózás nélkül pedig nem lehet elérni azon célokat, melyeket az elmélet emberei óhajtanak rakni a lótenyésztés elé.

Ezen általános nézet helyességét azonban teljes jogosultsággal kétségbe vonhatjuk annál is inkább, mert alig van város vagy község, mely a lótenyésztés felvirágzásához megkívántató előfeltételekkel oly nagyban rendelkezne mint városunk.

Terjedelmes közlegelő állanak még ma is a gazdaközönség rendelkezésére, hol lóállományuk aránylag csekély díj mellett ménesekbe osztva nyer elhelyezést.

Hét hónapon keresztül úgyszólván a természet gondoskodik a lóállomány táplálásáról s a gazda csak öt hónapon keresztül van utalva arra, hogy lóállományát takarmánnyal ellássa. E határozottan kedvező viszonyok mellett is azonban lótenyésztésünk selejtes s nem tudtak szakítani gazdáink a mai napság már túlhaladott állásponttal. Az okszerű állattenyésztés vezérelve nem az, hogy minél nagyobb számú tenyésztessék kevés tőke beruházással készpénz költség nélkül, hanem az, hogy inkább kevesebb, de minél jobb minőségű.

Ennek eléréséhez azonban rendszer kívánatik a tenyésztésben, a mit sajnos, eddigelé nem tapasztalhattunk. A tenyésztésben való rendszer nélkülözése mellett pedig a felette kívánatos fejlődés elé lótenyésztésünket nem vihetjük.

A rendszer főelvei: a) jól megválasztott faj beszerzése, b) jó tartás azon időközön keresztül, míg a lóállomány a gazda saját birtokán van s nem a közlegelőkön; c) az elcsenevészedéstől való megóvás a közlegelőre kimenő ménések helyes szervezése által.

Az előbbeni két elvnek keresztülvitele az egyes gazdák akaratérlyétől, az utolsó elv keresztülvitele a közönség akaratától függ, a mely tekintetben a kezdeményezés a gazdasági egyesületet illeti. Ez, ha magáévá teszi az ügyet, az e téren kifejtendő buzgalmát lehetetlen hogy eredmény ne koronázza.

A ménések helyes szervezésére nézve pedig a következőket tartjuk szükségesnek. A lóállomány a szervezendő ménesekbe

akkép osztandó be, a mint a nem-, fajbéli minőség és kor szerint különböznek.

Alakítottatnék e szerint egy ménes az anyakanczák részére, egy ménes az egy éven felüli kanczacsikók s azon kanczacsikók avagy lovak részére, melyek fedezés alá nem kívánatnak bocsájtani és egy ménes a herélt lovak, az egy éven felüli csödöresikók részére.

A méneseknek ily vagy hasonló módra való szervezése volna az első lépés, mely kiindulásul szolgálhatna lótenyésztésünk felvirágoztatására irányzandó törekvéseknek.

A jelenlegi állapot megváltoztatandó, mert gyakorlati gazdák ajkairól hallottuk a panaszt, hogy a jelenlegi eljárás mellett lehetetlen szép jószágot tenyészteni.

Hogy is lehetne, midőn a szerveztetni szokott 4 ménes mindegyikében 3—400 ló csoportosittatik össze, és pedig tekintet nélkül a nemre, fajbéli minőségre és korra. E ménesekben erőteljes anyakanczák mellett ott vannak a két éves ki nem fejlett kanczacsikók, melyek fedezés alá semmi körülmények között nem bocsáthatók, ott vannak a két éves csödöresikók. E kifejletlen kancza- és ménesikók satnya fiat fognak csak producálhatni, sőt maguk is elsatnyulnak.

Ezt meg kell akadályozni s megakadályozni csakis úgy lehet, ha a ménesek az általunk kifejtett vagy hasonló módra szerveztetnek.

Ha az anyakanczák egy ménesbe csoportosittatnak, el lehet érni a jószág fajositását, mert ezek közé kipróbált ménlovak volnának elhelyezhetők, melyeket maga a gazdaközönség szerezhetne be. Az egy éven felüli kanczacsikók és fedezés alá bocsájtani nem kívánt kanczák ha ismét egy másik ménesbe csoportosittatnának, eleje vétetnék annak, hogy a kifejlődés előtt a kanczacsikó fedezés alá kerüljön s így az elsatnyulás akadályoztatnák meg.

A jó faj megteremtése és az elcsenevészedéstől való megóvás biztosítóka ez, melynek keresztülvitele nem ütközik más nehézségbe, mint gazdaközönségünk netaláni közönyébe.

A lótenyésztés ügye pedig oly mélyen beleszővődve levén a gazdaközönség jól felfogott érdekeibe, a közönyt levetkőzve ne ijedjünk meg az akadályoktól, melyek a reform keresztülvitele elé netán gördülhetnek. Tudjuk azt, hogy fel fog hozatni ezen általunk ajánlott ménes-szervezési tervet ellenesei részéről, hogy mily kellemetlenséggel járna az arra nézve, kinek 3—4 darab lova van, ha az két vagy három ménesbe osztatik be. E kellemetlenség azonban csekély érv akkor, midőn más a reform útjában nem áll s midőn minden polgártárs magáévá kell hogy tegye azt, mit e szavak fejeznek ki: a magánérdeket alá kell rendelni a közérdeknek.

Az általunk itt előterjesztettek csak főbb vonásai az elveknek, melyeket keresztül vinni óhajtanánk, az ügy őszinte barátai gondolkodjanak s fejtsék tovább ez elveket

vagy ezáfolják meg, ha azokat czélhoz vezetőknél nem tartanak. Ez ügy érdekében még elmondunk egyetmást lapunk jövő számában.

T. P.

A nők az ókori görögöknél.

II.

A gynaikonitisben nőtt fel tehát a görög nő s vajmi hiányos nevelésben részesült. Élete örökös egyhangúságban folyt, melyben némi kis változatos- ságot legfőleg a kézi munkák és a toilettére való gond nyújtott neki. Ha egyes vallási ünnepélyeken, mint főnebb említém, meg is jelent, ott is a férfiakétól külön hely vala számára kijelelve. Az ily ünnepély tehát korántsem szolgált alkalmul a két nemnek kölcsönös érintkezésre és társalgásra, hanem legjobb esetben is csak látás által való megismerkedésre. S ez állapot akkor sem változott, midőn a leány férjhez ment; mindössze is csak annyiban történt rá nézve változás, hogy a szülői gynaikonitisből férje gynaikonitisébe tette át lakhelyét s hogy ezentúl a maga háztartásában — de csakis ennek körén belül — korlátlan úrnő volt.

Mint az elmondottakból kitűnik, a görög nőkben hiányzott azon társalgási modor és kellem, azon vonzó megjelenés és magatartás, mely a művelt nőket napjainkban oly kedvesekké teszi s melyet csak gondos nevelés és oly társaságokban való megjelenés által lehet elsajátítani, hol művelt férfiak és nők vegyesen vannak. A görög nő látköre nem terjedt a gynaikonitisen túl s műveltsége igen csekély volt. Így azután nem csoda, ha a férj magasabb műveltségénél fogva neje társaságában jól nem érezte magát, oda nem vonzódott, hanem minden idejét a közügyeknek szentelte és a közhelyeken töltötte.

A mi a háztartásnak azon részét illeti, mely az eledelek készítésében, tehát a konyhai teendőknél áll, ez, úgy látszik, a rabszolganők kötelessége volt, az úrnő legfőleg csak felügyelt. Ilyen rabszolganő minden előkelő háznál több volt, mert az ilyen ügy hozta magával. Ezek részint a háztartási teendőket végezték, részint az úrnő és a felnőtt leányok tolettjénél segédkeztek. Ők kísérték az úrnőt, valahányszor ez bármi okból a házat elhagyta. Ezek örölték a gabonát kézi malmokon, melyek két egymás fölött forgatható nagy kőből állottak. Ezek sütötték a húst nyársak segítségével.

A konyhai teendőkre való felügyeleten kívül a görög előkelő nőknek kiváló és rendes foglalkozásuk volt a fonás és szövés. Már Homeros rokkával és orsóval kezükben írja le a legelőkelőbb nőket; Helénáról pedig, Menelaos spártai király nejeről azt mondja, hogy arany orsót és a fonál tartására ezüst kosarat nyert ajándékba.

A fonáson kívül általán elterjedt foglalkozásuk volt az előkelő görög nőknek a himzés és szövés. Hogy a himzésben a görög nők kiváló ügyességgel bírtak és igen nagy előhaladást tettek, bizonyítja az az, a régi korból szép számmal fennmaradt edé-

nyek, melyeken részint nők a himző rájával kezükben, részint női és férfi alakok gyönyörűen himzett ruhákban vannak ábrázolva.

Hogy a szövés is egyik főfoglalkozásuk volt, bizonyítja Homeros, de bizonyítja a történelem is. Ugyanis a nők nemcsak a háztartásban szükséges ruhanemüket, továbbá a család nő- és férfitagjainak ruházatait szőtték, hanem több helyen Görögországban a nők egyesületeket alkottak, melyeknek czéljok volt egyes vallási szobroknak ünnepi öltönyt készíteni. Így pl. az athenaei leányoknak kötelességük volt a Partheuonban — Athennek ezen Iktinos és Kallikrates kitűnő építészek által épített és Phidias világhírű szobrása által díszített legszebb templomában — álló Pallas Athene istenasszony szobrára minden negyedik évben egy művészi köpenyt (peplos) szőni. E köpenyek arról is nevezetesek, hogy a legjelesebb férfiak alakjai is beléjük voltak szőve s így mintegy állandó krónikául szolgáltak. Spartában az asszonyok évenként Apolló szobrára, Argosban pedig a legelőkelőbb fiatal asszonyok Artemis (Diana) szobrára szőtték ünnepi öltönyöket. Az olympiai játékok terén álló Heravagyis Junószoborra 16 előkelő és élemedett korú köztisztviselőnek kellett öltönyt szőni.

A szövészek eleinte igen kezdetleges és egyszerű volt. Ugyanis függélyesen álló ráján felülről lefelé egymással párhuzamosan valának a szálak kifeszítve s ezek közé a többi szálakat vízszintesen szőtték be tűk segítségével. Idővel azonban ez is tökélyesült s kezdett hasonlítani azon szövészekhez, mely nálunk közhasználatnak örvend.

Ezek voltak azon foglalkozások, melyekkel a görög nők rendszeren idejüket töltötték. Ezekhez járult még a háztartási teendőknél kivül, egy mindennapi rendes foglalkozás, az öltözködés, vagyis toilette. S ez, különösen Görögország fénykorában, midőn a fényűzés már meglehetősen el volt terjedve s nagyobb, mérvet öltött, nem csekély időt vett igénybe. És a toilette-szerek között csak úgy ott látjuk a kézi tükröket, fésűket, ékszerket, ékszer- tartó szekrénykéket, szépitőszereket s más efféle apróságokat, mint napjainkban valamely divatosan öltözködő hölgy toilette-szerraktárában. A görög nőknél különösen nagy szerepet játszott a fürdés, melyet nemcsak a vallási szokások irtak elő igen gyakori esetekben, hanem mely a toilettet rendszeren naponként megelőzte. E fürdés volt a görög nőknek legezelszerűbb szépitőszereik és legjobb orvosuk. S a régi emlékek szerint az előkelők fürdőházaik kiváló csinnal, művészettel és czélszerűséggel voltak berendezve. A görög nők mulatságairól és házassági ünnepélyeiről jövőre.

Páthy Károly.

Statistikai adatok.

I.

A kecskeméti kir. törvényszék s a hozzátartozó kir. járásbíróóságok ügyforgalmi kimutatásának — 1876. évről — talán más czímet is adhattunk volna, mint melyet cikkünk homlokára tűztünk; azonban szándékosan választottuk e czímet, miután nézetünk

szerint közleményünk nem mást, mint épen statisztikai adatokat foglal magában, leszámítva azon némi érdeklődést, melyet a bírósági személyzet, ügyvédek s talán másokkal szemben is e cikk felkölthet.

Sokak előtt — hogy egy statisztikus szavait használjuk — az unalommal egyenlő fogalom azon vonalak közé zárt számokból álló tudomány, melyet statisztikának neveznek, s a nagy közönség alig érdeklődik belőle egyébként, mint hogy évenként hányan születnek, halmak, hányan nősülnek s férjeztetnek, holott ha behatóbban gondolkodunk a statisztika felől, be kell vallanunk, hogy az az élet esalhatatlan tükre, hűséges tanítója.

A jóllétet és nyomort, az ész kimagasodó fenségét, a tündöklő műveltséget és sötét tudatlanságot, az anyagi előnyt és hátrányt stb. legragyogóbb vonásokkal sem képes semmiféle toll teljes nagyságokban hűbben feltüntetni s ez által több gyakorlati bölcseségre tanítani, mint épen ezen számok, melyek látszólag semmit sem mondanak.

Ily számokból sok tanulságot meríthetni, — s ma már nagymérvben fontosnak mondhatjuk a törvénykezési statisztikát is, melyhez eddig mi csakis a helybeli kir. törvényszék ügyforgalmi kimutatásával járultunk; most azonban a törvényszékünkhöz tartozó kir. járásbíróóságok ügyforgalmi kimutatásával is megtöltjük azt.

A kecskeméti kir. törvényszékhez a kecskeméti, czeplédi, nagy-körösi, félegyházi és kun-szentmiklósi járásbíróóságok tartozván, ezek az 1876-ik évben következő ügyforgalmat tüntetnek ki.

A kecskeméti járásbíróáságnál polgári szám volt: 15,280. Bűnügyi: 3088. Elnöki: 203. Összesen: 18,571. Hátralék semmi.

Polgári per elintéztetett: 3301, folyamatban maradt: 404. — Hagyaték elintéztetett: 114, folyamatban maradt: 32. — Bünvizsgálat elintéztetett: 85, folyamatban maradt: 6. — Kihágás elintéztetett: 457, folyamatban maradt: 53. — Iroda és irattár rendben.

A czeplédi járásbíróáságnál polgári szám volt: 8000. Telekkönyvi: 4308. Bűnügyi: 2140. Elnöki: 405. Összesen: 14,853. Hátralék volt a múlt évről: 288, ezzel együtt összesen elintézendő volt: 14,941; hátralék maradt: 229.

Polgári per elintéztetett: 1037, folyamatban maradt: 121. — Hagyaték elintéztetett: 1052, folyamatban maradt: 871. — Telekkönyvi per elintéztetett: 41, folyamatban maradt: 18. — Bünvizsgálat elintéztetett: 141, folyamatban maradt: 10. — Kihágás elintéztetett: 353, folyamatban maradt: 24.

A nagy körösi járásbíróáságnál polgári szám volt: 8111. Telekkönyvi: 4027. Bűnügyi: 1962. Elnöki: 474. Összesen: 14,574. Hátralék: 1199.

Polgári per elintéztetett: 1024, folyamatban maradt: 267. — Hagyaték elintéztetett: 491, folyamatban maradt: 183. — Bünvizsgálat elintéztetett: 80, folyamatban maradt: 9. — Kihágás elintéztetett: 293, folyamatban maradt: 24. — Telekkönyvi per elintéztetett: 16, folyamatban maradt: 5.

TÁRCZA.

Áldjon meg a mindenható Isten!

Le van törve vágyaimnak szárnya,
Kiszakítva keblemből a remény.
Mégmérgezve éltem boldogsága,
Jövöm setét sirként tátong felém,
Kinjaim hej! soh'sem érnek véget,
Bánatomnak véghatára nincsen. —
De mit!! — Csak te légy boldog, csak téged
Áldjon meg a mindenható isten!

Csak te, lányka, oh csak te légy boldog,
Ki miatt én boldogtalan vagyok!
Szép lelkedet ne bántsák a gondok,
Melyek alatt én összeroskadok!
Ne tudj te meg sohasem, hogy érted
Milyen bánattenger dül e szivben.
Csak te, lányka, légy boldog, — csak téged
Áldjon meg a mindenható Isten!

Ne tudj semmit arról a keservről,
A mely szélylyelmarczangolja lelkem!
Tépj, szakíts ki engem emlékedből!
S hagyj a töviskoszorút viselnem!
Érd te el a legfőbb üdvösséget, —
S én, csalódva reményben és hitben,
Hadd szenvedjek! — Oh lányka, csak téged
Áldjon meg a mindenható Isten!

A boldogság útján fogsz te jární,
Üdvvirágot hint a sors reád,
Uj világot fog majd eléd tárni
A jövő: az örömek világát! —
S nékem?! Már csak kín lehet az élet,
— Melynek számomra öröme nincsen —

S melyet te — —! de nem vádolkak téged —
Áldjon meg a mindenható Isten!

Nem vádolkak, mért is vádolnának?
Mert magadat más karjába vetéd?
S nekem, ki tán nem boldogitnának,
Szerelmemet semmibe sem vevéd?
Vagy tán azért, hogy úgy szélylyeltépted
— A melyektől olyan sokat hittem, —
Reményimet?! — Ne érjen vád téged —
Áldjon meg a mindenható Isten!

Nem tagadom, hogy szenvedek sokat,
De te lányka erről mit sem tehetsz!
Hisz te nekem egy szóval te mondtad
Hogy remélek, vagy hogy viszont szeretsz!
S ha mosolyod olykor rám is tévedt,
Azzal te még nem ígértél mit sem!
Hej, e mosoly — —! Ne érjen vád téged —
Áldjon meg a mindenható Isten!

És ha ajkam mégis vádat emel,
Nem illehet az mást, mint magamat:
Mért illetem én azt szerelemmel
A kit tölem a sors is megtagadt?
Mér szerettem én azt, kit a végzet
Nem engedé, hogy az enyim legyen!!
Ha nem szeretsz — — nem érhet vád téged —
Áldjon meg a mindenható Isten!

Hej de azért ne felejs el engem!
(Nem tudni ám, hogy mit rejt a jövő!)
Hátha küzdöd kell majd nyomor ellen? —
S kit most szeretsz, hátha hitet szegő?!
Ha ő elhagy, ne feledd el, kérlek
Hogy örökre érted dobog szivem:
Jőjj hozzám s én azt mondom majd néked:
Áldjon meg a mindenható Isten!

H—i József.

Tárcza-egyveleg.

Mikor a szerkesztőnek nem küldenek be tárcza-cikket s a lap megjelenési ideje már közelget, elképzelhetni a situatio kellemetlen voltát. Magának a szerkesztőnek kell a tollat kezébe venni, miután egy cigarettére rágyújtott s átbetűzte a „Cigarette“ salon című rovatát, a melyben gondolatot, alapeszmét keres a tárcza kényszerült megírásához. Hanem nagyon természetes, hogy az egyik cigaretté sem használ, amazt elszívja teljesen, emezt átbetűzi lelkiismeretesen, de nem talál alapeszmét. A hamuvá égett cigaretté helyett a tollszár kerül száájába, melyet ugyancsak megrág, míg gondolataival elkalandozik a törökök és oroszokhoz, mint a mely nemzetek a legnagyobb figyelem tárgyai, el a magyar kormány bankegyezkedési kísérleteihez, melyek újra és újra meghiusulnak, el a konstantinápolyi küldöttséghez, a betegeskedő IX. Pius pápához, de nem talál alapeszmét a tárczához.

Ha megírná az „egy párizsi házasság“ történetét, azt mondanák róla, hogy soha sem volt Párisban s így valótlan ir, ha elmélkednék a régi világ hét csodáiról, azt mondanák, hogy az nem tárczába való, ha egy kissé sikamlós tárgyról próbálna fecsegni, morálját itélnék el, ha a női hiúságról írta, megharagudnának rá a nők, ha a férfiak botlásairól, megharagudnának rá a férfiak.

De hát miről írjon?
Mondjon el sokat, kevés szóban mulattató modorban, szóval legyen egy kis „Porzó“, mert máskülönbben megírhatja a tárczát, de nem lesz a ki előlvassa.

Rajta tehát, megkíséért sokat röviden ez egyvelegben elmondani.

* * *

„Nők a diplomatiában“, lehetne a czime a darabnak, ha valamelyik író arra határozná el ma-

A félegyházi járásbírósnál polgári szám volt: 5816. Telekkönyvi: 4691. Bűnügyi: 1857. Elnöki: 432. Összesen: 12,796. Hátralék: 18.

Polgári per elintéztetett: 681, folyamatban maradt: 72. — Örökösödési ügy elintéztetett: 327, folyamatban maradt: 146. — Bünyvizsgálat elintéztetett: 118, folyamatban maradt: 11. — Kihágás elintéztetett: 165, folyamatban maradt: 10. — Telekkönyvi per elintéztetett: 7, folyamatban maradt: 2.

A kunszentmiklósi járásbírósnál polgári szám volt: 5012. Telekkönyvi: 3446. Bűnügyi: 1070. Elnöki: 408. Összesen: 9936. Hátralék: 688.

Polgári per elintéztetett: 491, folyamatban maradt: 82. — Örökösödési ügy elintéztetett: 127, folyamatban maradt: 68. — Bünyvizsgálat elintéztetett: 63, folyamatban maradt: 17. — Kihágás elintéztetett: 123, folyamatban maradt: 36. — Telekkönyvi per elintéztetett: 119, folyamatban maradt: 22. (Folyt. köv.)

Nagy-Körös, 1876. február hó 6-án.

Városunkban a szellemi élet babérokat arat, fiatal tanúraink vasárnapokon fölolvasásokat tartanak az iskola dísztermében, melyek iránt közönségünk köreiben a legnagyobb érdeklődéssel viseltetnek, és a terem minden felolvasásnál zsúfolásig telt.

E hó 4-én városi Casinónk szép termeiben (személyenként 60 kr. belépti díj mellett), tánczvizsgálommal egybekötött zeneestélyt rendezett. — Nyisnyay Aranka, Vass Sámuel tanár szavaltak, Toldy Ilona zongorázott, dalárdánk énekelt, — a fellépők folytonos tetszésnyilvánításban részesültek.

Hölgyeink — dicséretükre legyen mondva — jó izlésű házi öltözékben jelentek meg, különben is városunk hölgyvilága mindenkor példányképét képezte a megtestesült egyszerűségnek, jókedv nem hiányzott, és tánczoltunk éjjelutánig.

Igen czélszerű lenne, ha azon híres, költséges bálók és tolették beszüntetnének, a mulatságot nem fokozzák, csak a szülők és férjek kiadásait, — elejét lehetne venni az uralgó „fesznek” és nem lenne tovább számúzza a nyilvános mulatságokban mostanában alig élvezhető „kedélyesség.”
Körösy Jenő.

Mi történt a színházban?

Szombaton, Február hó 3-án volt K. Bánhidy Emilia asszony jutalom- és utolsó vendégszínháza. Előadatott „A tündér újjak” című francia színmű. A jutalmazandó Helén szerepét játszák, de játéknak meglátszott a levertség, mit nem tudjuk, hogy mi idézett elő? Bánhidy E. vendégszereplését a közönség nagy tetszéssel fogadta s e jutalomjátéka alkalmával is megmutatta, hogy érdeklődik a művésznő iránt. A színésznő ha színpadra lép, le kell vetkeznie mindent, mi talán magánéletében kedélyt lehangozta, mert ha játéknak az észrevehető lesz, a közönség rokonszenvét nem lesz képes megnyerni. Egyik-másik jelenete így is szépen si-

gát, hogy a konstantinápolyi conferentia alkalmával történeteket egy színműbe fűzze össze. Igen, nők a diplomatiában, mert Salisbury marquisnéról és Madame Ignatieffról azt beszéli a hír, hogy a nemzetközi tárgyalásokra befolyást gyakoroltak s hogy foglalkoznak a diplomatiára és a nemzetközi viszonyokkal, igazolja a következő történet.

Midhad pasa felesége estélyt rendez s meghívja rá Salisbury marquisnőt. De a marquisnő ugyancsak várakoztat magára, de utoljára is a türelemnek vége, megkezdik a vacsorát. A kompotot is megesszik s ekkor tárul fel az ajtó s belép az angol marquis neje. A ki későn jön, annak a maradékkal kell megelégednie s miután a marquisnő nem akart törökös vacsorához ülni, kárpoztul megmutogatta neki a háziasszony garderobját és ékszereit.

S ekkor megszólal a marquisnőben a diplomatiára: „Nem szégyenél ön asszonyom annyi ékszerrel összehalmozva tartani, tudva azt, hogy e gyémántok és gyöngyök mindegyikéhez egy-egy könny, minden rubinhoz egy-egy véresepp tapad?”

A török nő nem szól semmit, de átérzi, hogy egy civilizált nő ha diplomatiába elegendik, mennyire barbár tud lenni.

Madame Ignatieff pedig tüntet a magyar ellen. Pera hatósága bált rendezett a magyar ifjak küldöttsége tiszteletére. Meghitták rá a követségeket is s így az orosz leve. Madame Ignatieff visszaküldi a meghívókat s leveleket írá a követségek hölgyeihez, hogy maradjanak el az ünnepélyről. Nem tudni férje sugalmazta-e neki, ki egy török diplomatának azt mondotta: nem restel mindenütt ott lenni, a hol ezeknek a diákoknak a tiszteletére ünnepélyt rendeznek.

Ebből különben az is kilátszik, hogy Ignatieff nagy aristokrata.

* * *

került s meglátszott rajta, hogy tanulmányozta szerepét, midőn elhatározza magát, hogy a gróf Lesnevan család házáat elhagyja, élénken visszatükrözé a fájdalmat, mit Helén e pillanatban átér. Völgyi Györgyné Mannerilles marquisnő szerepét kitűnően alakította. Egy oly nőt állított elő, milyent az író rajzolt. Tristant Békkeffy személyesítette, és sok helyen eltalálta a hangot, melyen beszélnie kellett. Korbriand Richard nehéz szerepét ez alkalommal a véletlen Arányi kezébe juttatta, sok ügyeket tanúsított ugyan, de igen messzemaradt attól, mit e szerep betöltésétől a közönség kívánhat. Kár, hogy a színigazgatóság ily kitűnő színművek előadására kevés figyelmet fordít. Az ügyelőt ez alkalommal meg kell rónunk, mert a tintatartó hiányát a közönség is észrevette.

Kedden Aradi Sándor jutalmára adatott „A cigány mint földesúr” népszínmű 3 felvonásban Benkő Kálmántól. — Az előadást igen csekély közönség nézte, egyébiránt eltekintve a jutalmazandó hátrányától, a silány darab még ezen kis számú hallgatóságot sem érdemelte meg. S nem tudjuk minek rójuk fel a sajtáságos körülményt, hogy színészeink szokatlan jókedvvel játszottak s különösen a jutalmazandó oly élénkséggel forgott, tánczolt és danolt, hogy a közönség többszörösen hívta ki, a mire ő aztán sikerült rögtönzéssel válaszolt. — Ki kellene emelnünk a színészek szereptudását, ha e jó tulajdonukat nem inkább más jobb darabban ohajtanánk élvezni, de a szombati kitűnő darabnak épen a szerepnemtudással történt agyoncsapatása elveszi a kedvünket, hogy e hiábavaló darabra fordított gondot megdícsérjük.

KÜLÖNFÉLÉK.

— A „Színpartoló-kör” bálja f. hó 8-án tartott meg az „Olvasó-kör” termeiben. A legsikerültebb bál volt az idei farsangban s valóban jól esett látnunk, hogy ez alkalommal az izraeliták kedves hölgyvilága sem zárkózott el. A díszes hölgykoszorúban ott láttuk vidékről Bagi nővéreket, Mészáros Mariskát, a helybeliek közül: Gyenes Vilmit, Fényfy, Bagi, Machleid nővéreket, Pataky Idát, Gallia Gusztát, Schlesinger Hermint, Dömötör Gizellát, Dömötör Idát, Jancsó Ilkát, Buttinger Mariskát, Bódogh Rózát, Papp Helént, Szilády Jankát, Gyenes Marit, Huszti Laurát, Balogh Erzsit. A fiatal asszonyok közül: Kada Eleknét, Papp Sándornét, Bereczky Jenőnét, Ujszászi Gyulánét, Oláh Imrénét, Fischer Zsigmondnét, Löwy Zsigmondnét, Beer Károlynét, Steinwurz Józsefnét. Tánczoltak reggelig. Több ilyen sikerült tánczvizgalmat kívánunk a körnek.

— Hangverseny. Mint értesülünk, Sz. Nagy Károly reform. kántor és zenetanár f. hó 24-én, felerészben a kecskeméti árvaház, másik felerészben reform. orgona-alap javára hangversenyt szándékozik adni. — A műsört jövő számunk fogja hozni.

A hányszor csak aristokratiáról beszélni hallok, mindannyiszor eszembe jut a democratia is, melynek szelleme legbiztosabb hazát nyert Amerika földjén. Lehet e képzelné democraticusabb embereket, mint Lincoln és Johnson a köztársaság elnökeit. Ez utóbbiról a következőket jegyzé fel a történelem. Valaha szabó volt s mint ilyen, bizony sok öltönyt férczelhetett össze, de a mellett nagyon sokat tanult, képezte magát, míg végre köztársasági elnökké lön.

Egy napon heves vita támadt közte s egy parlamenti tag között, kit egy csipős megjegyzésével annyira tűzbe hozott, hogy ez gúnyosan kiáltá: „Ej ne tanítson ön engemet, ön nekem huszonkét év előtt nadrágot varrt.”

S Johnson nem hívta ki párbajra, hanem egész egyszerűséggel azt a megjegyzést tette: „Remélem, hogy az a nadrág jó volt.” Nem röstellé tehát, hogy szabó volt valaha.

Mindenesetre a democraticus érzelmeknek köszönhető, hogy a képviselő heveségében való gunyoros kifakadása nem hozott az élet színpadára egy pisztolyos tragoédiát.

* * *

A tragoediák tárgyát nem mindig csinálja a színműíró, hanem concipálja az élet is. Példa rá a következő történet.

„N. Amália szép fiatal hölgy volt s így nem csoda, ha már 16 éves korában gazdag férjet kapott, ki minden kívánságát teljesítette. A nő nem igen mérsékelte magát kívánságaiban, miak az lett a következménye, hogy a férj javai mindinkább megfogyatkoztak s végre a bukás szélén állt. Amália, ki nem szerelemből, hanem csak vagyonért ment a boldogtalan emberhez, csakhamar utat és módot talált, hogy szakítson a tönkrejutott férjjel. Válopör kezdődött s a vége az lett, hogy férj és nő ismét szabadok lettek.

— Gyászhir. Csorba Gáspárt f. hó 8-án kísérte ki igen nagyszámú néptömeg az örök nyugalom helyére, kiben városunk egyik legtiszteletreméltóbb polgárát veszítünk el s kit mint jó családapát, szerető rokont, hű barátot, nemes lélkületű ismerőst siratnak hozzátartozói. Áldás s béke poraira!

— Az Iparegyesület helyiségében f. hó 8-án kedélyes tánczvizgalmat volt, a hol reggelig tánczoltak jó kedvvel. Kár, hogy egybeesett a „Színpartoló-kör” báljával, mert ez utóbbi sokakat elvont, a kik pedig szerettek volna benne résztvenni.

— Bunyai Sívó Béla, kinek városunkban is sok jó ismerőse s rokona van, elhunyt Budapesten f. hó 4-én. Béke hamvaira.

— Héjjas Mariska k. a szerkesztőségünkhöz — a török sebesültek javára — egy csomag tépést küldött be; — átfogjuk adni a jogakadémiai ifjúság 9-es bizottságának. — Fogadja jótékonyságaért köszönetünket.

— Piknik. A kecskeméti ifjúság ez évben is rendez pikniket, s az e tárgyban vasárnap tartott gyűlés a mulatságot márczius 3-ra tűzte ki. Ugyanekkor megválasztott a rendezőség és pedig a következő urakból: elnök Máté Sándor, bizottsági tagok: Ihász Aladár, Katona Béla, Soós József, Szokolay Mihály és Tassy Pál. — A meghívók nemsokára szétküldetnek.

— A helybeli jótékony Nőegylet a böjt folytán halvacsorát szándékozik rendezni alaptökéjének gyarapítására; — mint halljuk, helyiségül a kaszinó nagytermét fogja elkérni.

— A tüzoltó-egylet évi közgyűlését a városháza tanácstermében f. hó 4-én tartotta meg, mely alkalommal Kubinyi Konrád úr egy jól szerkesztett jelentésben beszélt el az egylet életének főbb mozzanatait. Az egylet viszonya a törvényhatóságához megváltozván, az alapszabályok módosítása s az egylet újraelakulása határozottat el. Hisszük, hogy e jóra való egylet a közönség szíves támogatásában részesülend.

— Meghívás. Folyó hó 14-én szerdán d. u. 5 órakor a kecsk. vidéki term. tud. társulat harmadik szakosztálya a ref. főgymnasium tanácstermében szakülést tart, melyen dr. Kecskeméti Lajos úr értekezik „Az erkölcsi téboly”-ról — egyúttal egy erre vonatkozó orvos szakértői véleményt fog felolvasni, melyre a társ. tagok és a t. közönség tisztelettel meghivatnak. — Kecskemét, 1877. febr. 8-án. Szakács István, társ. titkár.

— A helybeli „Kereskedő ifjak társulata” f. 1877-ik évi február hó 11-én esti 7¹/₂ órakor fogja megtartani I-ső rendes évi közgyűlését, melyre a társulati tagok tisztelettel meghivatnak. A gyűlés tárgyai: I. Elnöki megnyitás s egyszersmind jelentés. II. A választmány által megvizsgált pénztári számolás felülvizsgálata. III. Titkári jelentés 1876. január 1-sőtől máig. IV. Tisztújítás, vagy a már meglévők újbóli megválasztása. — Kecskemét, 1877. A választmány nevében: Nagy Imre, társulati titkár.

A nő újabb és újabb kalandokba merült; a férj pedig megfosztva mindenétől, a szerencse által elhagyva lézengett sokáig Bécsben, míg végre a jó ösztön erőt vón rajta s a csavargásból becsületet létpályához tért.

Egy hét előtt egy cifra hölgy bizalmasan magához inti az úteza szögletén álló hordárt, hogy levelet adjon neki át K. grófhhoz s abban a perczben élettelenül rogy össze. A cifra nő Amália volt, a hordár pedig férje. A hordár kórházba szállítá a hölgyet, temetésén jelen volt s még meg is siratta az asszonyt, kit kivüle senki sem kísért és senki sem siratott meg.

Ez historiának elég szomorú, beszéljünk el vigabbot.

* * *

Bál volt, a táncztermek telve valának a leggyönyörűbb angyali alakokkal, milyeneket csak a merész reptü képzelet teremthet magának. Ki mondhatna ily alkalommal gorombaságot s mégis vannak ilyenek, mert a krónika feljegyezte a következőt:

Egy nem épen udvarias fiatal ember, kart karba öltve sétált a tánczteremben barátjával, az előttük menő hölgyek egyikére elég hallhatólag a következő megjegyzést tevén:

„Akkora a lába, mint egy csónak.”

A nő, kire ezen megjegyzés tétetett, nem kékik a replikával, hanem visszafordul e szavakkal: „Igaz, hogy az én lábam nagy, hanem az is igaz, hogy az ön fülei ahhoz képest a minő nagy felette kicsinyek.”

Tableau.

De elég. Ne többet ebből ez alkalommal, a midőn csak azon megjegyzést teszem a kedélyek megnyugtatóására, hogy ez utóbbi párbeszédet nem a színpartoló-kör báljából jegyeztem fel.

Szerkesztői üzenetek.

— S. M. úrnak helyben. Szívességeért fogadjuk köszönetünket; — a t. szék területéhez tartozó többi járáshíradások közt az is jönni fog.

— Egy jelentetnek. A táncfűzérkéről megemlékeztünk az újdonsági rovatban, de gyermek-leányok bábjából a jelentet nevit feljegyezni nem tartjuk szükségesnek.

Időjárásunk január hónapban.

Év	Havi közép				Uralgó szélirány	Csapadék összege	Csapad. napok száma
	légnyomás	hőmérséklet	páramnyomás	Felhőzet			
1874.	757 ₂	-1 ₃	3 ₂	5 ₁	D.Ny.	11	7
1875.	754 ₇	-1 ₃	3 ₂	6 ₂	Ny.	38	15
1876.	759 ₆	-1 ₃	3 ₂	7 ₂	É.K.	38	13
1877.	754 ₉	+2 ₃	4 ₂	6 ₃	É.K.	16	7

Észleléseink keretébe foglalt évek között ezen évben volt január legmelegebb. A rendesnél annyival volt melegebb, mint amennyivel hidegebb volt ugyanannál az 1876-ki. A hőmérsékletnek így nagy ingadozása (8.8°) valószínűleg nem egyhamar fog elcsendesedni és annak nyomait a későbbi hónapok is megérezik. Mindazáltal — tekintve a magas hőmérsékletnek megfelelő nagy páramennyiséget (4₉ milliméter), melynél fogva ezen év a multnál csak 10%-kal volt szárazabb, időjárásunk — a rendestől való nagy eltérés dacára: a növényi életfejlődésre nézve kedvezőtlennek nem mondható.

Tudósítás a kecskeméti hetivásárról.

1877. február 9.

Tisztabúza m.-máza 76—74 kl. 10.50 któl 11.10 krig.

Elegy.	73—72	9.20	9.80
Rozs	71—70	9.—	9.15
Árpa	62—60	6.—	6.29
Zab	38—36	7.80	8.30
Kukoricza	72—70	5.40	5.86
Köles		5.—	5.50
Burgonya		1.80	2.60

Főmunkatárs: **KISS LAJOS.**
Felelős szerkesztő: **TASSY PÁL.**

Kimutatás

a kecskeméti pénzügyintézetek január havi forgalmáról.

Takarékpénztár.

Bevétel:

Pénztárállás december 31-én	7,381	frt.	52	kr.
Betételek után	140,315	"	89	"
Különléte díjak után	74	"	65	"
" kamatok után	6,027	"	37	"

Kölesön visszafizetések:

Váltók után	130,530	"	—	"
Előleg után	7,122	"	—	"
Ingatlan után	2,415	"	—	"
Váltó viszleszám. után	21,600	"	—	"
Egyletiház-jövedelem házbér	652	"	10	"
	316,118	frt.	53	kr.

Kiadás:

Visszafiz. betét és tők. kamat	146,784	frt.	19	kr.
Kifizetett folyó kamat	81	"	43	"
Kifiz. viszlesz. és téritett kamat	449	"	97	"
Kölesönök váltókra	139,081	"	—	"
Állam- és hitelp. előleg	5,395	"	—	"
Ingatlanra	1,830	"	—	"
Viszleszámított váltó	10,000	"	—	"
Igazgatói t. díj, tisztviselők és szolga fizetése	940	"	—	"
Üzleti költség	117	"	09	"
Egyletiház	30	"	85	"
3% államilleték a mult havi folyó kamat után	11	"	95	"
	304,721	frt.	48	kr.
Pénztárállás	11,397	"	05	"
<i>Markovics.</i>	316,118	frt.	53	kr.

Kereskedelmi ipar-hitelintézet és népbank.

Bevétel:

Pénztárállás december 31-én	5,294	frt.	71	kr.
Kötelezett takarékbetétek után	36	"	—	"
Váltó visszafizetések	73,296	"	—	"
Előleg	30,942	"	—	"
Folyószámlák után	22,381	"	26	"
Pesti telepítvények után	37,120	"	—	"
Kamatok	2,728	"	63	"
Díjak	777	"	34	"
Késelmi kamatok	19	"	67	"
Átirási díjak	5	"	—	"
Állami illetékek előlegek után	27	"	50	"
	172,628	frt.	11	kr.

Kiadás:

Váltó leszámolásra	70,384	frt.	—	kr.
Előlegekre	26,127	"	—	"
Folyószámlákra	21,293	"	22	"
Pesti telepítvényekre	36,300	"	—	"
<i>Időközi kamatok:</i>				
a) Pesti telep. után	548	frt.	01	kr.
b) Folyószám. után	172	"	53	"
Üzleti költségekre	218	"	68	"
Elnöki tiszteletdíj	125	"	—	"
Tisztviselők és szolga fizetése	250	"	02	"
Függő kamatok betéti-lapokra	5	"	60	"
Állami illeték előlegek után	35	"	45	"
Állami illetékek betétek tők. és kifizetett időközi kam.	4	"	93	"
Felügyelő-bizotts. tiszteletdíja	100	"	—	"
	155,564	frt.	44	kr.
Pénztárállás 31-én	17,063	frt.	67	kr.
<i>Vajda, könyvelő.</i>	172,628	frt.	11	kr.

Központi takarékpénztár.

Bevétel:

Mult havi pénztári maradvány	7,235	frt.	08	kr.
Betétek	17,568	"	03	"
Kölesön visszafizetés	1,283	"	34	"
Előleg	1,495	"	—	"
Leszámitolás	89,101	"	—	"
Folyószámlák	50,177	"	90	"
Viszleszámítás	47,746	"	—	"
Betéti viszkamat	—	"	04	"
Különléte kamatok	3,519	"	76	"
Különléte díjak	125	"	82	"
	218,251	frt.	97	kr.

Kiadás:

Kölesön (ingatlanra)	13	frt.	25	kr.
Előleg (értékpapírra)	1,430	"	—	"
Leszámitolás (váltóra)	91,183	"	—	"
Betétek és tők. kamat visszafiz.	29,483	"	74	"
" folyó kamata	7	"	94	"
Viszleszámítás visszafizetése	42,045	"	—	"
Folyószámlák	47,006	"	83	"
Államilleték	75	"	84	"
Lakbér	15	"	—	"
Tiszt. és szolga fizetés	416	"	66	"
Folyó költség	810	"	57	"
Különléte kamatok	745	"	62	"
Pénztárkészlet, mint egyenleg	5,018	"	52	"
<i>Auspitz.</i>	218,251	frt.	97	kr.

H I R D E T É S E K.

Hirdetmény.

Van szerencsém a t. cz. közönség tudomására hozni, miszerint itt helyben a t. közlekedők kényelmére

bérekocsikat

állítottam fel, melyek naponta **délutól** 10 órakor, **délután** 3¹/₂ órakor Wittmanu Károly úr czukrászdájától — a Beretvás-féle vendéglőt érintve — a vasúthoz közlekednek.

A bérkoesi-díjak következők:

A vasúttól a város bármely részébe személyenként: **nappal** 30 kr., **estve** 40 kr.
Külön megrendelések reggel vagy estve a lakástól az indóházig, avagy az indóháztól a lakásig személyenként 50 kr.
Óránkénti használat 60 kr-ért eszközölhető.
Különösen felhívom a t. kereskedő urak figyelmét arra, hogy két fogatot teherszállításra is berendeztem, a gabona-szállítást zsákokként 3, másnemű terhek szállítását 4 kr-ért eszközölöm.
Megrendelés eszközölhető: **Fehér Márton** üveg- és porcellánkereskedő úrnál, úgyszintén lakásomon nagy-körösi-útcza, Kálmán Lajos-féle házbán.
Bármily kicsiny megbízást a legnagyobb pontossággal teljesítek.
A t. cz. közönség becses pártfogásába ajánlva magam, maradok
Kecskeméten, 1877. január hóban tisztelettel

BARNAI EDE, bérkoesi-tulajdonos.

2 (10—6)

Hirdetés.

A kecskeméti takarékpénztári egyesület folyó 1877-ik évi február hó 25-én d. e. 10 órakor a Casino nagy-termében

közgyűlést

tartand, melyre a részvényesek ezennel tisztelettel meghívottak.

Kecskemét, 1877. február 6.

Lestár Péter,

igazgatói elnök.

21 (2—1)

Árverési hirdetmény.

Fuchs Péter esődtömegéhez tartozó 41 követelés a esődválasztmány határozata folytán folyó év február 17-én d. e. 10 órakor a kecskeméti Kereskedői Csarnokban, készpénz fizetés mellett el fog árvereztetni.

Kecskemét, 1877. február 3.

Hoskó József,

es. v. elnök.

22 (1—1)

Bor-eladás.

Fehér- és schiller-bor akonként avagy nagyobb mennyiségben kapható Hazay Józsefnél. — Lakása: az Olvasó-kör mellett. 20 (0—2)

Árverési hirdetmény.

A kecskeméti királyi törvényszék telekkönyvi osztálya részéről közhírré tétetik, miszerint **Csala Viktor** felperes részére 150 frt. töke követelése és járuléka kielégítése végett, végrehajtást szenvedett alperes **Bódogh Kálmán**nak bíróság lefoglalt a kecskeméti 2118. számú telekkönyvben 2418. részlet szám alatt foglalt s neve alatt beirt s bíróság 531 frt. 7 krra becsült ¹/₄-d rész házbeli illetőségére, továbbá a kecskeméti 6546. sz. tjkvben 92 a. r. sz. alatt foglalt s tartozékaival együtt 1567 frtra becsült ¹/₄-d rész földbeli illetőségére, ugyanazon tjkvben 52/b, 50/b. és 51/b. r. sz. a. foglalt s bíróság 444 frta becsült ¹/₄-d rész szőlőbeli illetőségére, végre a bugaczmónostori 116. sz. tjkvben (483—491.) r. sz. a. foglalt s tartozékaival 447 frt. 48 krra becsült ¹/₄-d rész földbeli illetőségére, — ezen fekvőségekre **Koppauer Anna** öz. **Bódogh Károlyné** javára bekeblezett özvegyi jog sérelme nélkül a nyilvános árverés elrendeltetett és árverési határidőül 1877. évi február 28. és szükség esetében 1877. évi márczius 28. napjának mindég délelőtti 9 órája a telekkönyvi hivatalban akként tüzetett ki, hogy első alkalomkor az árverés alá bocsájtott ingatlanok becsáron alul el nem adhatók.

Venni szándékozó tartozik a becsértéknek 10%-át készpénzben bánatpénzül az árverési kiküldött kezeihez letenni, különben az árverésben részt nem vehet.

Az árverési feltételek, melyek az árverés előtt felolvastatnak, az árverést megelőzőleg mindenki által a telekkönyvi hivatalban megtekinthetők.

Felszólítottanak azon jelzálogos hitelezők, kik ezen telekkönyvi törvényszék székhelyén vagy ennek közelében laknak aziránt, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetők végett a törvényszék székhelyén megbízottat rendeljenek, és azok nevét s lakását az eladási jelentésk be, mert ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

A perrendtartás 433. és 466. §§-hoz képest felhivatnak mindazok, kik a fentebb kijelölt javak iránt tulajdonjogi vagy más igényt, elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnék, hogy kereseteiket a hirdetmény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, ezen telekkönyvi törvényszékhez adják be, különben azok az árverés foganatosítását nem gátolhatván, egyedül a vételár fölőlegére fognak utasíttatni.

Kelt a kecskeméti kir. törvényszék telekkönyvi osztályának 1876. évi december 29-én tartott üléséből. 23 (1—1)